

A közös nyelv

A lélek megismerése és az előző gondolatok is felvetik azt a kérdést, hogy vajon hogyan kommunikálhatnak egymással olyan értelmes lények, akik nem anyagi formában léteznek. Anyagi test és környezet nélkül ugyanis az ember által leggyakrabban használt kommunikációs mód, a beszéd, természetesen nem működik. Ahhoz, hogy erre a kérdésre választ kapjunk, először nézzük meg, mi is a beszéd tulajdonképpen és hogyan jön létre.

A beszéd bár az ember egyik legtermészetesebb képessége, mégis egy bonyolult folyamat eredménye. A beszéd első lépésében gondolataink, érzéseink születnek, melyeket mások tudomására akarunk hozni, ezért ezeket szavakká formáljuk. Ahhoz, hogy ezt megtehessük, egy közös jelrendszerre van szükség, azaz minden gondolatunkat ki kell tudnunk fejezni ennek az általánosan elfogadott és mindenki által ismert jelrendszernek a segítségével. Mivel a történelem folyamán a Földön egymástól időben is és térben is néha elszigetelten éltek az emberek, ezért a nagyobb közösségekben külön eltérő jelrendszerek alakultak ki, ezeket nevezzük ma az egyes országok nemzeti nyelvének. A szavakat a rezgő hangszálaink és a levegő segítségével alakítjuk hangokká és így tudjuk megértetni magunkat az egy nyelvet beszélő embertársainkkal. Mindez azonban csak itt, földi körülmények között igaz.

A nem anyagi létsíkon, ahol a léleknek nincs se teste, se hangszálai, sőt levegő sincs, ami a hangokat továbbíthatná, csak a beszéd folyamatának első lépése: a gondolatok megfogalmazása, azaz a gondolkodás marad meg. A gondolkodás független attól, hogy milyen nyelvet beszélünk. Például ha szomjasak vagyunk, és valakitől vizet kérünk, akkor arra gondolunk, azt szeretnénk, hogy az illető nyújtson át nekünk egy pohár vizet. Azaz kérésünkkel egy cselekvést, a cselekvés tárgyát, módját fogalmazzuk meg. Ez a megfogalmazás gondolati síkon minden ember számára egyforma, mert a tárgyak, cselekvések értelme nyelvektől függetlenül ugyanazt jelenti egy japán embernek éppúgy, mint például egy arabnak vagy bármelyik embernek a Földön. Ha felnézünk az éjszakai égboltra és elkezdjük számolni a csillagokat, akkor biztosak lehetünk abban, hogy egy csillag meg egy csillag összeadásának az eredménye az mindig két csillag lesz, függetlenül attól, hogy mi emberek végezzük-e a számolást itt a Földön vagy a világmindenség másik bolygóján egy másik értelmes lény. A fizikai világ ugyanis nagyrészt közös környezetet jelent minden benne élő teremtmény számára és ennek a közös környezetnek a hatására pedig az élőlények gondolkodása, képi- és érzésvilága is azonos vagy nagyon hasonló lesz egymáshoz.

A gondolkodás a fizikai létsíkon élő élőlényeknek az agyi tevékenységéhez kötődik. A gondolkodás hatására az agyban különböző rezgések, hullámok, elektromos impulzusok keletkeznek. Ezeknek a hullámoknak, rezgéseknek a kiváltója azonban nem az agy saját maga, hanem a hozzá kapcsolódó lélek. Alapvetően igaz ugyanis az a megállapítás, hogy az anyagi folyamatok közvetlenül csak anyagi változásokat idézhetnek elő, szellemieket nem. A gondolkodás pedig ugyanúgy nem anyagi folyamat, mint ahogy az élet maga sem. Az agy „csupán” kapcsolatot teremt a lélek és a fizikai test között. A gondolkodás hatására a lélekben, mint egy nagyon összetett energiafelhőben, különböző áramlatok, mintázatok, rezgések, elektromos impulzusok keletkeznek. Ezek adódnak át aztán az agynak, és

ennek hatására az agyban is rezgések, impulzusok jönnek létre. A lélekben a gondolkodás hatására létrejövő rezgések, hullámok a nem anyagi világban az egységes felépítés miatt korlátlanul továbbterjedhetnek, és korlátlanul meg is valósulhatnak. Ez azt jelenti, hogy a szellemi világban a gondolatátvitel szó szerint megvalósulhat.

A gondolatátvitel az élőlények egyetemes kommunikációs módja. Minél fejlettebb egy élőlény, annál inkább képessé válik a telepatikus kommunikációra...

A gondolatátvitel előző leírása természetesen csak egy lehetséges modellként fogható fel, hiszen a fizikai létsíkból nem lehet pontosan megmagyarázni olyan nem anyagi jelenségeket, folyamatokat, amelyekre nem lehet pontos rálátásunk. Szerencsére a gondolatátvitel azonban nem csak a szellemi létsíkon létezik, hanem bár korlátozottabb formában, de a fizikai világban is megfigyelhető jelenség és így tanulmányozható, kutatható.

A gondolatátvitel kutatása idestova több évszázados múltra tekint vissza, mégis az elért eredmények alapján azt lehet mondani, hogy ezen a téren még csak alap kutatások folynak. Ez azonban korántsem jelenti azt, hogy az eddig elért eredmények nem lennének jelentősek. Sőt a megfigyelésekből nagyon is messzemenő, az adott témán is túlmutató következtetéseket lehet levonni.

A gondolatátvitellel kapcsolatos megfigyelésekből arra lehet következtetni, hogy minden élőlény használja a gondolatátvitel valamilyen formáját. Növényeknél, rovaroknál, állatoknál egyaránt ki lehet mutatni azt, hogy egy külvilágtól minden szempontból elszigetelt egyed érzékeli azt, ha valamelyik társát erős, általában fájdalmat okozó inger éri. A hatás különösen erősen jelentkezik akkor, ha a kísérletben résztvevő egyedek között rokonsági, vérszerinti kapcsolat, azaz nagyfokú genetikai hasonlóság áll fenn.

A leglátványosabb eredményeket a gondolatátvitel kutatása terén az emberekkel folytatott kísérletek hozták. A kísérletek felépítése adó-vevő jellegű volt, tehát az adó, az egyik résztvevő erősen gondolt valamire, míg a vevő, a másik résztvevő, megpróbálta felfogni az üzenetet. Nem akarom részletesen taglalni a témát, hiszen ezzel több könyv is foglalkozik sokkal behatóbban és érdekesebben, most csupán a kísérletek végeredményére szeretném felhívni az olvasó figyelmét.

A telepátia az egyik olyan tudományos igényű kísérletekkel is bizonyított jelenség, amely rámutat arra, hogy a biológiai élőlényeknek van olyan tulajdonsága, amely túlmutat az anyagi felépítésből adódó lehetőségeiken. A telepátiát nem lehet a világ anyagi felfogásával megmagyarázni. A jelenség megértéséhez fel kell tételezni, hogy az anyagi létformán kívül létezik egy úgynevezett szellemi vagy nem anyagi valóság is. Ezt támasztja alá az a megfigyelés is, mely szerint a gondolatátvitelt nem lehet leárnyékolni, azaz nem létezik olyan anyag vagy fizikai tér, amely a hatást megszüntetni, vagy akár csak gyengíteni is képes. Mindegy tehát, hogy hol helyezkednek el a kísérletben résztvevő alanyok: egy tengeralattjáróban az óceán fenekén vagy a Hold túlsó oldalán egy űrhajóban. A jelenség ugyanúgy működik köztük, mintha csak egymás mellett állnának és beszélgetnének. Ez a megfigyelés rámutat arra a lényeges dologra, hogy a telepátiában nem számít a távolság. Azaz a telepátiára nem érvényes az a fizikai törvény, mely szerint a hatás erőssége a távolság négyzetével

arányosan csökken. Ez a törvény pedig minden általunk ismert anyagi természetű hullámjelenségre és energiaterjedési folyamatra érvényes.

A tudományos megfigyeléseken kívül azonban bármelyikünk tudna példát felhozni arra, hogy valamilyen módon találkozott már a telepátiával. Gondoljunk csak arra, hogy hányan érezték már meg valamely barátjuk, közeli hozzátartozójuk, szeretteik balesetét vagy szerencsétlenebb esetben a halálát. Sajnos ezek a tapasztalások a legtöbb esetben szomorú dolgok és talán ezért is vagyunk hajlamosak ezek mellett a tények mellett akarva vagy akaratlanul is elsiklani. Mégsem szabad azonban megfeledkeznünk arról, hogy ezek a tapasztalások jóllehet az átlagember számára nagyon furcsának tűnhetnek, mégis léteznek. A gondolatátvitel megismeréshez, megértéséhez is éppen ezeknek a megmagyarázhatatlannak tűnő, „apró” eseményeknek az összegyűjtésén és elemzésén keresztül juthatunk el.

A gondolatátvitel azonban, mint ahogy az az előző példából is látszik, nem pusztán a gondolatok szabad áramlását jelenti, hanem sokkal több annál. A telepátia révén nemcsak gondolatok, hanem érzések, hangulatok, és minden egyéb, érzékszerveinkkel felfogható információ is közölhető. Mindezekből az következne, hogy szabadon láthatnánk egymás gondolatait, érzéseit, anélkül, hogy egy szót is kellene mondanunk. Hogy ez még sincs így, annak oka, hogy a telepátia csak a szellemi létsíkon használható korlátozás nélkül. Ha a lélek egy fizikai testhez kötődik, akkor a telepatikus képességek a fizikai test fejlettségétől, lehetőségeitől fognak függeni. Azaz attól, hogy a biológiai idegrendszer és a hozzá kapcsolódó lélek mennyire képes egymással együttműködni. Bár az emberi idegrendszernek és ennek központi részének, az agynak a fejlettsége nagynak mondható, a telepatikus érzékeléshez ez azonban önmagában még nem elegendő. Ahhoz ugyanis, hogy az ember használni tudja telepatikus képességét, rá kell tudnia hangolódni egy másik ember, egy másik lélek rezgésére, hullámhosszára. Ez akkor válik érthetőbbé, ha feltételezzük, hogy a lélek egy rádióadóként működik. Minden lélek más-más frekvenciát használ. Ahhoz, hogy hallhassuk mások gondolatait, rá kell tudnunk hangolódni a másik lélek frekvenciájára, hasonlóan ahhoz, mint amikor a rádión egy állomást állítunk be. Az emberi agy erre az áthangolásra nem, illetve csak nagyon hosszú idő alatt és csak kis mértékben képes, ezért a telepátia az embernél gyakorlatilag nem működik, illetve, mint látni fogjuk, szándékosan nem működhet...

Már szó volt róla, hogy nagyfokú genetikai azonosság, rokonsági, vérszerinti kapcsolat esetén a telepatikus képességek erősebbek az átlagosnál. Különösen igaz ez az anya-gyermek viszonylatában. Ahhoz ugyanis, hogy a telepatikus érzékelés működjön, nemcsak a genetikai hasonlóság szükséges, hanem ugyanolyan fontosságú, ha nem fontosabb a lelki hasonlóság, a lelki egymásra hangoltság. Ha ugyanis két lélek szoros érzelmi kapcsolatban van egymással – nemes egyszerűséggel szólva, szeretik egymást –, akkor a közösen eltöltött idővel arányosan lelkük egyre nagyobb mértékben hasonlóvá kezd válni egymáshoz. Így egyre inkább egy hullámhosszon kezdenek rezegni, és a telepátia is erősebben működik közöttük. Ez a kapcsolat az anya és gyermeke között természetesen módon megy végbe, hiszen a gyermek kilenc hónapig az anyja testében él. Ez alatt az idő alatt az anya és a gyermek lelke is nagyon szorosan kapcsolódik, hasonul egymáshoz, amit a genetikai hasonlóság még jobban elősegít. De ugyanilyen lelki hasonlóvá válás alakulhat ki két ember párkapcsolata révén is, ha a két ember valóban mélyen

szereti egymást. Két lélek hasonlóná válása egyébként kiemelkedő fontosságú folyamat, és segítségével olyan később tárgyalandó dolgok mélyebb értelme is megérthető, mint például a párkapcsolat, a szexualitás, a szeretet és az eggyé válás.

Ez a hasonlóná válás azonban nem kizárólag lelki folyamat, hanem az anyagi világban, a fizikában is nagyon jól ismert jelenség. Ennek lényege, hogy ha két nagyjából azonos rezgésszámú független rendszert szoros kapcsolatba, úgynevezett csatolásba hozunk egymással, akkor a két rendszer egy idő után olyan közös frekvenciával fog rezegni, amely különbözik ugyan a két eredeti rendszer rezgésszámától, de mégis nagyon közel van az erősebb, az úgynevezett dominánsabb rendszer rezgésszámához. Ennek a folyamatnak a hatására a két rendszer eggyé válik és egy mindegyikőjüktől különböző, új, közös rendszert hoznak létre. Persze ez az általános megfogalmazás talán kissé bonyolultnak tűnik, de egy egyszerű példával sokkal érthetőbbé tehető. Ha két régi mechanikus fém ébresztőórát a fémházuknál fogva összezsavarozunk, akkor azok egy idő után egyszerre fognak ketyegni, azaz a szoros kapcsolat hatására az órák szinkronizálódnak egymáshoz, egy közös rezgő rendszert alkotnak. Egy ilyen új rendszer létrejöttének akkor a legkedvezőbbek a feltételei, ha az új rendszer két, közel azonos rezgésszámú tagból jön létre. Ha több vagy nagyon különböző frekvenciájú tagok alkotják az új rendszert, nagyon nagy a valószínűsége annak, hogy az új rendszer nem lesz stabil. Az ilyen rendszer rezgése előbb vagy utóbb szabálytalan lesz, vagy akár meg is szűnhet. Az ilyen rendszerek általában nem lesznek hosszú életűek és nagyon rövid időn belül „széteshetnek”. A rádiós hasonlaltal élve, ha a két rádió csak kis mértékben tudja megváltoztatni a frekvenciáját és nincsenek elég közel egymáshoz, akkor csak nagyon gyenge és torzított kapcsolat jöhet létre köztük, az is általában csak ideiglenesen...

/Részlet a Tudás könyvéből/